

Το όνομα του περιοδικού μας άλλαξε πέρυσι από «Η Εστία μας» σε «Συνεστίαση» και φέτος μετατράπηκε σε «εστιάΖΩ» υπακούοντας καθώς φαίνεται στη ρήση του Ηράκλειτου «τα πάντα ρει» ή απλά υποκύπτοντας στην παραξενιά των δημιουργών του!

02 Περιεχόμενα

03 Ταξίδι

04 Συνειρμοί

05 Σχόλια

06 Συνέντευξη

07 Η1Ν1

**08 Συγαυλία
Γρίφοι**

09 Σκέψεις

10 Χριστούγεννα

11 Διηγήματα

12 mp3-player

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Για τη δημιουργία αυτού του τεύχους δούλεψαν με αυταπάρνηση οι:
Αλεξία Καλλιγεράκη, Φιόνα Μάτο, Τζέσικα Μερκουριάδη, Στέλλα Ντουράκη,
Λίλα Παπαγιάννη, Αναστασία Παύλου, Ιωάννα Παύλου, Μάριος Παπασούλης,
Αγγελική Τσακαλου, και οι καθηγητές Κωνσταντίνος Μπίσσαλας
και Πέτρος Μούγιος, όλοι εκουσίως τρόφιμοι
του 7ου Λυκείου Ν. Σμύρνης (mail@7lyk-n-smyrn-att.sch.gr)

ΕΛΒΕΤΙΑ

της Στέλλας Ντουράκη

CERN

LHC

Μία εβδομάδα μακριά απ' την καθημερινότητα, το σχολείο, το φροντιστήριο... Μια εβδομάδα στην Ελβετία! Εντάξει- δύο μέρες στην Ελβετία και τέσσερις στο πούλμαν, αλλά αυτά είναι μονάχα ασήμαντες λεπτομέρειες...

Στις 19/10 το προαύλιο του σχολείου γέμισε βαλίτσες, τσάντες, τσαντάκια και όλοι περιμέναμε το πούλμαν που θα μας οδηγούσε στην Πάτρα, από εκεί στην Αγκόνα (φορτωμένο βέβαια σ' ένα καράβι) κι από εκεί στη Γενεύη. Φαίνεται κάπως μεγάλο το ταξίδι και, ειλικρινά σας μιλάω, είναι... Όπως και να 'χει, τα ξημερώματα της 21ης Οκτωβρίου φτάσαμε στο ξενοδοχείο και γύρω στις 8 το πρωί της ίδιας μέρας ξεκινήσαμε να επισκεφτούμε το CERN -το παγκοσμίως γνωστό κέντρο επιστημονικών πειραμάτων, το λόγο για τον οποίο πραγματοποιήθηκε η όλη εκδρομή! Ωστόσο θα ήμουν ο τελευταίος άνθρωπος που θα μπορούσε να σας περιγράψει το τι είδαμε, ειδικά αν θέλετε να καταλάβετε κιόλας, οπότε θα αρκεστείτε στο ότι είναι μια επίσκεψη που αξίζει τον κόπο -ειδικά για όσους καλοβλέπουν τη θετική κατεύθυνση. Το απόγευμα της ίδιας μέρας είχαμε μιάμιση ώρα να γνωρίσουμε το ιστορικό κέντρο της Γενεύης και ν' ανακαλύψουμε τις παραδοσιακές Chocolaterie -δυστυχώς υπό τον βροχερό ελβετικό ουρανό και το τσουχτερό κρύο- πριν επιστρέψουμε και πάλι στο CERN για ένα διάλογο με τον Δρ. Μιχάλη Κορατζίνο, ερευνητή, ο οποίος απάντησε σε όσες ερωτήσεις είχαν να κάνουν τα παιδιά. Την επόμενη μέρα σειρά είχε το Πολυτεχνείο EPFL της Λωζάνης. Ξέρω πόσα έχετε ακούσει για την υπεροχή των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων σε σχέση με τα ελληνικά, αλλά αν δεν το δείτε με τα μάτια σας, δύσκολα θα κατανοήσετε για πόσο μεγάλη διαφορά μιλάμε! Ο τρόπος με τον οποίο παραδίδονται τα μαθήματα, οι προαύλιοι χώροι, τα κτήρια, όλα στοιχεία ενός πανεπιστημίου που σε φωνάζει, ενός πανεπιστημίου στο οποίο θέλεις οπωσδήποτε να φοιτήσεις -και, για όσους ενδιαφέρονται, δεν είναι καθόλου δύσκολο! Το απόγευμα στη Λοζάνη ήταν, ευτυχώς, ιδανικό για βόλτες. Ο ουρανός ήταν ασυννεφιαστος, τα μαγαζιά ανοιχτά... Με τρεις γεμάτες ώρες στη διάθεσή μας γνωρίσαμε ένα μέρος της πανέμορφης ελβετικής πόλης και ξοδέψαμε αρκετά φράγκα σ' οτιδήποτε μας έκανε κέφι -κυρίως όμως σε σοκολάτες για όσους είχαν μείνει πίσω στη μητέρα-Ελλάδα! Στις 3 της ίδιας νύχτας αφήσαμε το ξενοδοχείο και ξεκινήσαμε γι' άλλη μια φορά προς Αγκόνα... Θα μπορούσα ν' ασχοληθώ με τον ύπνο στο πούλμαν, ή με τα αινίγματα και τα μαθηματικά προβλήματα που οι συνοδοί-καθηγητές θεωρούσαν απολαυστικό να σπαζοκεφαλιάζουμε για να λύσουμε, αλλά θα προτιμήσω να σταθώ στην απίστευτη θαλασσοταραχή που έκανε το πλοίο προς Πάτρα να πραγματοποιεί ταλαντώσεις περίπου 8 μέτρων (όπως αργότερα υπολόγισε ο Κος Κορκίζογλου!) Στο πλοίο, λοιπόν, όσοι δεν χαπακώθηκαν και πέσανε για ύπνο προκειμένου ν' αποφύγουν τις όποιες παρενέργειες της ναυτίας, μαζεύτηκαν στο κατάστρωμα, όπου με μουσική (ευγενική χορηγία του Κώστα Γρέβια) και τραγούδι πέρασε η τελευταία νύχτα... Κι έπειτα είχαμε τη διαδρομή προς την Αθήνα, την οποία όμως θ' αφήσω ασχολίαστη, γιατί όσο ωραία κι αν περάσαμε, τίποτα ευχάριστο δεν υπάρχει στο δρόμο της επιστροφής... εκτός βέβαια από αναμνήσεις!

ΠΟΛΛΟΙ ΛΕΝΕ ΟΤΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΤΟ 2012... ΕΜΕΙΣ ΘΑ
ΦΕΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΣΥΝΤΟΜΑ...

Αρχίζοντας από ένα σπουδαίο αρχαίο Έλληνα, το Λυκούργο...
που ήταν νομοθέτης των Σπαρτιατών...
οι οποίοι ήταν επαγγελματίες πολεμιστές...
όπως ακριβώς και η Ζήνα...
που προβάλλεται κάθε καλοκαίρι όταν...
«ο ήλιος καίει», σύμφωνα με γνωστό τραγούδι απ' τα σαγόνια του...
καρχαρία, σαν αυτόν που εμφανίζεται στο...
NEMO, που είναι κινούμενο σχέδιο, όπως και...
ο Μπομπ Σφουγγαράκης, που είναι κίτρινος, όπως και οι...
μπανάνες, τις οποίες τρώνε οι...
πίθηκοι, που ζουν στην Αφρική, όπως και οι...
Μασάι, που μας τραγουδούσε η Έλλη Κοκκίνου...
που έχει το ίδιο όνομα με την Έλλη Στάη...
η οποία έχει κάνει λίφτινγκ, όπως φυσικά...
και ο Ψινάκης, που πάει διακοπές στη...
Μύκονο, όπου γίνονται ξέφρενα...
party, σαν αυτό που θα μπορούσαμε (κα Δαμιανοπούλου) να κάνουμε τις...
Απόκριες, οπότε και θα μπορούσαμε όλοι να ντυθούμε...
Μητσοτάκηδες, ο οποίος έχει που έχει τα νεύρα του τώρα τελευταία, αν το μάθαινε θα μας καταριόταν και...
θα πεθαίναμε ΟΛΟΙ!

Στέλλα
Φιόνα

Ντουράκη
Μάτο

Τίποτα ασχολεία στο

του Πέτρου^M

Δεν αποδίδει το σύστημα με το **κουδούνι** να χτυπά στις 08:07 αφού οι μαθητές εξακολουθούν να φτάνουν καθυστερημένοι. Μαθαίνουμε από διευθυντικές πηγές ότι αυτό θα αλλάξει και σύντομα το κουδούνι θα ρυθμιστεί στις **07:07**, ώστε μέχρι τις 08:15 να είναι όλοι στις τάξεις τους.

Το
Υπουργείο Παι-

δείας στα πλαίσια του προγράμματος εκπολιτισμού των σχολείων, θα αποστείλει εγκύκλιο με τις **κακίες** που επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα κορίτσια όταν βρίσκονται και μαλλιοτραβιούνται μεταξύ τους. Πάντως οι φράσεις **‘ρε κοπελιά’**, **‘κατσικά’**, **‘μωρή ηλίθια’** θα απαγορεύονται.

Από νωρίς ξεκίνησαν οι χριστουγεννιάτικοι στολισμοί. Τα τμήματα της Γ κονταροχτυπιούνται για το ποιος έχει το μεγαλύτερο **έλατο**. Πάντως στο Γ2 υποστηρίζουν πως δεν έχει σημασία το μέγεθος, αλλά η αισθητική.

Το Β3 βάφτηκε πράσινο! Πολύ καλή δουλειά έκαναν οι μαθητές-ελαιοχρωματιστές του τμήματος στο βάψιμο της αίθουσας τους. Μάλιστα ο εργολάβος κ. Μπίσαλας σκέφτεται να προχωρήσει με τους ίδιους και στο βάψιμο άλλων αιθουσών. Ψάχνει **σοβατζή** για τα μερεμέτια, όσοι ενδιαφέρονται ας προσέλθουν.

Η κ. Πίτσα ζήτησε να εγκατασταθεί στο **κυλικείο** μηχανήμα με χαρτάκια προτεραιότητας όπως αυτό που υπάρχει στις τράπεζες και τα ταχυδρομεία. Έτσι θα αποφευχθούν οι ουρές, η ταλαιπωρία και τα μπινελίκια των πεινασμένων μαθητών.

Υπό σκέψιν είναι αν από τον καινούριο χρόνο η πρωινή **προσευχή** θα γίνεται στο χώρο έξω από το σχολείο ώστε να μη συνωστίζονται οι σειρές των τμημάτων. Επιπλέον με αυτόν τον τρόπο θα επιτυγχάνεται και ο εκκλησιασμός των περιοίκων και περαστικών της πλατείας.

Με ενδιαφέρον αναμένεται η κατασκευή του νέου φωλτοβολταϊκού συστήματος που ετοιμάζουν οι δύο πολυμήχανοι καθηγητές του Λυκείου μας. Μάλιστα ο Δήμος Ν. Σμύρνης έδειξε ενδιαφέρον για να χρησιμοποιήσει μέρος από τα παραγόμενα βατ για το βραδινό φωτισμό της πλατείας **στου Καλαμποκά**.

Απορρίφθηκε τελικά το αίτημα μεμονομένων μαθητών της Β να μεταφερθεί το **περίπτερο** του κ. Νικόλα εντός του προαυλίου χώρου του σχολείου, ώστε να μην αναγκάζονται να βγαίνουν κρυφά έξω.

Ο ιός της νέας γρίπης είναι εδώ αλλά το σχολείο μας δε λέει να κλείσει. Μια ομάδα δραστήριων μαθητών σχεδιάζει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της: θα περιδιαβαίνει τα απογεύματα υποκαταστήματα ΙΚΑ και **νοσοκομεία** συλλέγοντας από τους κάδους χρησιμοποιημένα χαρτομάντηλα. Με αυτά θα περνάει την επόμενη τα πόμολα από τις πόρτες, την κουπαστή της σκάλας και τις κιμωλίες. Επίσης παρακινούνται οι άρρωστοι μαθητές να φτύνουν στα **σφουγγάρια**.

Δεν υλοποιήθηκε τελικά η ιδέα για κατασκευή κοινού **καπνιστηρίου** καθηγητών-μαθητών για λόγους οικονομικούς: οι καθηγητές φοβήθηκαν πως οι μαθητές θα τους τρέλεναν στις **τράκες**.

**Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ
ο κ. Νικόλας, ο ιδιοκτήτης του περιπτέρου έξω ακριβώς
από το σχολείο μας απαντά σε ερωτήσεις
του Μάριου Παπασούλη και της Τζέσικας Μερκουριάδη**

**Μεξενιτώντας
συνέντευξη**

Ποιό είναι το πιο περίεργο πράγμα που έχετε συναντήσει όλα αυτά τα χρόνια στη δουλειά;

Να θέλει ο κάθε πελάτης να γίνεται το δικό του, ας ξέρει πως είναι τραβηγμένο. Μου έχει τύχει να προσπαθεί κάποιος να αγοράσει μια τσιχλα με 100 ευρώ.

Τί έχετε να πείτε για την οικονομική κρίση; Πιστεύετε πως την έχουν δημιουργήσει κάποιοι τραπεζικοί για να «γεμίσουν τις τσέπες τους»;

Η οικονομική κρίση υφίσταται. Τώρα κουβεντιάζουμε το κατά πόσον είναι τεχνητή ή πραγματική. Πιστεύω πως αυτοί που βρίσκονται σε υψηλές θέσεις έχουν κέρδος με το να κρατάνε τον λαό φοβισμένο, για πολλούς λόγους. Χρησιμοποιούν λοιπόν την οικονομική κρίση ως πρόφαση για να προκαλέσουν χάος. Αν ο λαός έχει χρέη και σκέφτεται και σκέφτεται όλη την ώρα πώς να πληρώσει το φροντιστήριο των παιδιών του ή το ενοίκιο, δεν αγωνίζεται, δε διεκδικεί, απλά σκύβει το κεφάλι.

Έχει προσπαθήσει ποτέ κανένας να σας ληστέψει;

Εντάξει, μικροκλοπές στα πράγματα που είναι έξω γίνονται, αλλά δεν με έχει απειλήσει ποτέ κάποιος με όπλο ή κάτι παρόμοιο.

Τί θα κάνατε άμα σας απειλούσε κάποιος με όπλο; Είστε προετοιμασμένος;

Όχι *γέλια*. Απλά ελπίζω να μην μου συμβεί κάτι τέτοιο ποτέ, παρόλο που ακούμε και διαβάζουμε τόσα!

Πέρα από μπουκάλια με νερό ποιό προϊόν πουλάει περισσότερο;

Τσιχλες και σοκολάτες κυρίως!

Πώς επηρεάζεται η οικογενειακή σας ζωή από το επάγγελμά σας; Όταν τα παιδιά σας (τώρα σε ηλικίες 17 και 21) ήταν μικρότερα πώς τους επηρέαζε το ότι εσείς και η γυναίκα σας λείπατε συνεχώς από το σπίτι;

Εδώ τα χαλάμε λίγο *παύση*. Δε βρισκόμαστε με την γυναίκα μου, τα παιδιά δεν τα βλέπουμε... Προσπαθούμε όμως, κλείνουμε πιο νωρίς, δεν δουλεύουμε τις Κυριακές, ούτε τις γιορτές, άρα καταφέρνουμε να συγκεντρωνόμαστε! Πιο παλιά σίγουρα ήταν πολύ πιο δύσκολα για τα παιδιά, πάντα ένα παιδί χρειάζεται τους γονείς του δίπλα...

Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να πείτε στους νέους;

Να είναι ακαμάτηδες, να μην κουράζονται αλλά ούτε να φοβούνται την κούραση, να συζητάνε με την οικογένεια και να είναι φίλοι με την οικογένεια, να είναι καλότυχοι και να έχουν πρόοδο.

Νιώθετε σαν να είστε στο προαύλιο του σχολείου μας;

Μα είμαι! Μια πόρτα μας χωρίζει μόνο! Σας βλέπω και σας καμαρώνω και πραγματικά συμπάσχω μαζί σας, ιδιαίτερα με τους μαθητές που δίνουν πανελληνίες.

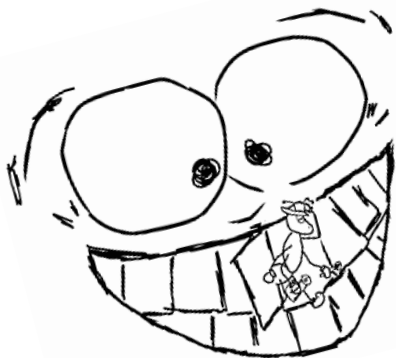
Θεωρείτε πως τα παιδιά σήμερα είναι ευτυχισμένα?

Επιδιώκουμε να είναι ευτυχισμένα..

Αλλάζει η ψυχική σας διάθεση όταν βλέπετε τα παιδιά;

Νομίζω πως φαίνεται!

Αλεξία

Καλλιγεράκη

Έ ξ ω
απ' τα
δ ο ν τ ι α

Αγγελική

Τσακάλου

Αψού!!!

Σας καίει ο πυρετός τόσο που έχετε παραισθήσεις και βλέπετε γουρούνια να τρέχουν γύρω από το σπίτι σας; Τρέχει η μύτη σας τόσο ώστε συναγωνίζεται τον Αμαζόνιο; Τρέμετε με όλα αυτά που ακούτε στις ειδήσεις (και από τα ρίγη του πυρετού...);

Συγχαρητήρια! Έχετε τη νέα γρίπη **H1N1**, την περίφημη γρίπη των χοίρων. Μα μην ανησυχείτε... εμείς είμαστε εδώ να σας καλύψουμε και να σας αποκαλύψουμε τι κάνει όνκ όνκ στα κεραμίδια.

Ένας από τους πιο πρόσφατους από μια σειρά τρομοκρατικών τίτλων ειδήσεων είναι «Σε κατάσταση πανδημίας η χώρα;», άλλος ένας στην ατελείωτη λίστα των ευφάνταστων τίτλων που εφευρίσκουν οι δημοσιογράφοι για να τονίσουν το δράμα και την αγωνία αυτής της καταστροφής που μας βρήκε. Αυτή είναι η καταστροφή που μας οδηγεί στους λοιμωξιολόγους, αντικαταστάτες των πολιτικών στα **παράθυρα**, οι οποίοι διαρκώς διαφωνούν για το αν πρέπει οι πολίτες να εμβολιαστούν, ένα ζήτημα το οποίο απασχολεί και όλους εμάς.

Μέχρι τώρα έχουν καταγραφεί 10.000 κρούσματα, αλλά ανεπίσημα υπολογίζονται στις 600.000. Πώς να μην τρέμει το κοκκαλάκι του καθενός όταν κάθε μέρα βομβαρδίζεται με αυτά τα νούμερα; Φυσικά, όλος αυτός ο χαμός και το χάος σπέρνουν αναμφίβολα πανικό και υστερία, αφού οι δημοσιογράφοι, αντί να υπηρετούν το λειτούργημά τους, ανταγωνίζονται για το ποιος θα υπερβάλλει πιο πολύ, ανεβάζοντας την τηλεθέαση του καναλιού στα ύψη.

Και μένεις εσύ με το **τηλεκοντρόλ** στο χέρι, να αναρωτιέσαι ποιον πρέπει να πιστέψεις ενώ παράλληλα μέσα σου γεννιούνται πολλαπλά ερωτήματα και υποψίες, οι οποίες οδηγούν στην τρέλα που βλέπουμε σήμερα στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων. Ουρές μεγαλύτερες και από αυτές στα πολυκαταστήματα την τελευταία Κυριακή των Χριστουγέννων δημιουργούνται έξω από τα κτίρια των νοσοκομείων και η **μάσκα** έχει γίνει το must της σεζόν. Όσο για το εμβόλιο η ζήτηση του όταν δεν υπήρχε ήταν τόση όσο το ελιξήριο της νεότητας, ενώ τώρα που υπάρχει οι πολίτες το αποφεύγουν όπως ο διάβολος το λιβάνι. Είναι λοιπόν να μην αναρωτιόμαστε για την επίδραση των ΜΜΕ στην καθημερινότητα μας; Πρέπει οι αποφάσεις που αφορούν τη δική μας ζωή να τις επηρεάζει ο κάθε πανελίστας; Η υστερία δεν έκανε ποτέ καλό σε κανέναν, οπότε καιρός είναι να ηρεμήσουμε και να σκεφτούμε όλα όσα μας λένε, χωρίς απλώς να τα δεχόμαστε δίχως διερεύνηση.

Λόρδων λόγιοι

Η Α. Τσακάλου και η Α. Καλλιγεράκη φορούν τα ταγέρ τους

-Καλησπέρα αγαπητή μου! Σήμερα στο Ασκοτ με τα αγόρια συζητούσαμε για το φωτοβολταϊκό κέντρο που θα προσπαθήσουν να κατασκευάσουν κάποιοι μαθητές του τοπικού λυκείου.

-Ω, τι ενδιαφέρον! Είναι καλό που τα παιδιά θα έχουν μια τέτοια εμπειρία. Μα, πες μου καλέ μου, ποιος θα τα χρηματοδοτήσει;

-Μα φυσικά το κράτος καλή μου! Δυστυχώς εμείς δεν έχουμε υστέρημα για να προσφέρουμε κάποια δωρεά. Πρέπει να πληρώσουμε την οικονομία, τον κηπουρό, τον επιστάτη...

-Εχεις δίκιο... ω, είναι κιόλας επτά! Πρέπει να ετοιμαστούμε για το θέατρο.

-Σωστά. Πάω να ενημερώσω τον σωφέρ...

_συναυλία

της τζέσικα_μερκουριάδη

**_WOVEN _HAND
_AN _CLUB
27 NOV_09**

Η γνωριμία μου με τους Woven Hand (ή Wovenhand), ένα συγκρότημα από το Colorado των ΗΠΑ, δεν έγινε τυχαία στο YouTube όπως γίνεται με αρκετούς μουσικούς μου έρωτες, μα έγινε στην αίθουσα ενός σινεμά. Ήταν ένα βράδυ του φετινού καλοκαιριού όταν πήγα στο ΤΡΙΑΝΟΝ σε αφιέρωμα στις ταινίες του χορογράφου Wim Vandekeybus, ο οποίος σε κάθε του ταινία χρησιμοποιεί μόνο την alternative country, post και folk rock μουσική του συγκροτήματος αυτού. Από το βράδυ εκείνο έγινα και εγώ μέλος στο αυξανόμενο σε αριθμό fan base του David Eugene Edwards, του Pascal Humbert και του Ordy Garrison, οι οποίοι ήταν μαζί και στο συγκρότημα 16 Horserpower πριν διαλυθεί. Στις 27-11-2009 λοιπόν, ώρα 22:45 ακριβώς οι Woven Hand βγήκαν στην σκηνή του AN CLUB για δεύτερη φορά (είχαν ξαναπαίξει στις 01-06-2007) και μας μάγεψαν με την μουσική τους! Πρέπει να ομολογήσω ότι ήταν μία από τις καλύτερες συναυλίες που έχω παρακολουθήσει. Ακόμα και όταν έσπασε μια χορδή στην κιθάρα του David Eugene, αυτός έβγαλε την banjola του συνεχίζοντας με το solo τραγούδι του Whistling Girl, ενώ τα άλλα μέρη του συγκροτήματος άλλαξαν την σπασμένη χορδή εκεί πάνω στη σκηνή. Η συναυλία δυστυχώς κατά τις 00:10 τελείωσε, αλλά είμαι σίγουρη ότι οι Woven Hand θα ξανάρθουν στη χώρα μας και να'στε σίγουροι ότι θα είμαι κάπου εκεί στο πλήθος!

Δισκογραφία του συγκροτήματος:

- Woven Hand (2002)
- Blush Music (2003)
- Consider the Birds (2004)
- Mosaic (2006)
- Puur (2006)
- Ten Stones (2008)

Υ Ρ Ι Ψ Ο Ι

Τύχη Βουνό

Ένας υπάλληλος καθάριζε τα τζάμια των παραθύρων ενός ψηλού κτιρίου, όταν γλίστρησε και έπεσε από μια σκάλα ύψους 18 μέτρων στο τσιμεντένιο πεζοδρόμιο που βρίσκονταν από κάτω. Κατά ένα περίεργο τρόπο δεν τραυματίστηκε καθόλου. Γιατί;

Κολλημένο

Ένα μύδι έχει κολλήσει στην κουπαστή μιας βάρκας και κρέμεται 1,5 μέτρο πάνω από το νερό. Αν το νερό ανεβαίνει μισό μέτρο την ώρα, σε πόσα λεπτά θα φτάσει το μύδι;

Αίνιγμα

Έχω όλα τα φύλλα μου τον Ιανουάριο και μόνο ένα στις 30 Δεκεμβρίου. Ποιος είμαι;

Γιατροβοσκός

Βοσκός στην Καρδίτσα έχει αδερφό γιατρό στην Αθήνα.

Ο γιατρός όμως στην Αθήνα δεν έχει αδερφό βοσκό.

Πώς γίνεται αυτό;

Μην ακουμπάτε

«Ακουμπάνε», ακουμπάνε μια φορά.

«Δεν ακουμπάνε», ακουμπάνε μια φορά.

«Μπαμπά», ακουμπάνε δυο φορές.

«Μα ποια στο καλό ακουμπάνε!», ακουμπάνε τρεις φορές.

«Φοβερά δύσκολο», σχεδόν ακουμπάνε δύο φορές.

Τύχη Βουνό: ο σκεπτόμενος στο πρώτο σκαλοπάτι.
Κολλημένο: η βάρκα πηδάει στο νερό.
Αίνιγμα: Αίνιγμα ο λογιστής που έπεσε από το κτίριο.
Μην ακουμπάτε: Αίνιγμα ο λογιστής που έπεσε από το κτίριο.
Γιατροβοσκός: ο βοσκός ο οποίος έπεσε από το κτίριο.
Κολλημένο: η βάρκα πηδάει στο νερό.
Αίνιγμα: Αίνιγμα ο λογιστής που έπεσε από το κτίριο.
Μην ακουμπάτε: Αίνιγμα ο λογιστής που έπεσε από το κτίριο.

ΜΥΣΤΙΚΑ

της Φιόνα μάτο

Μυστικά. Είναι σαν τη θάλασσα μέσα σου. Επιπλέεις σε αυτά. Ζεις με αυτά, τα μισείς, τα αγαπάς. Κάτι σα μικροί άνθρωποι μέσα στο μυαλό σου. Κάθε ένα από αυτά μια μέρα, μια στιγμή... Δεν είναι καταστάσεις, δεν είναι γεγονότα. Είναι κάτι σαν όνειρα, σαν εφιάλτες. Είναι εκεί έτσι για να λες ότι υπάρχουν, γιατί αυτά σε κάνουν πιο μοναδικό, πιο μόνο. Είναι οι σκιές που περπατούν μαζί σου στο δρόμο, οι σκιές οι πιο πιστές στο μονοπάτι του ονείρου. Είναι σαν ασπρόμαυρες εικόνες δίχως κάδρα. Ξεκάρφωτες. Ξυπνάς και είναι λες και σε κοιτούσαν όλο το βράδυ καθώς κοιμόσουν με αυτά τα μαύρα μάτια... τα μελαγχολικά. Δεν λένε ποτέ ψέματα, ούτε αλήθειες. Όταν βρέχει τους αρέσει να σιγοτραγουδούν μέσα στη βουή της βροχής, τη βαβούρα των περαστικών. Είναι αγέλαστα χείλη, ίσως ξένα χαμόγελα, απογευματινοί ουρανοί. Είναι πράσινα, γκρι, μπλε. Είναι χοντρά, λεπτά. Όμορφα, άσχημα, μέτρια. Είναι λέξεις, μπορεί προτάσεις, ίσως ακόμα και τραγούδια. Είναι τόσο εύκολα να γεννηθούν και αυτή τους η ευκολία τα κάνει να μοιάζουν μακρινά. Άκρως μυστήρια. Είναι σαν προσευχές. Γαλήνια, μεγαλειώδη. Ή μάλλον όχι... είναι τρομακτικά, θορυβώδη, ενοχλητικά. Σχεδόν υπόγεια, σχεδόν σαν ένας μικρός, προσωπικός θάνατος. Όχι, όχι... δεν είναι τόσο σπουδαία τελικά... Είναι μάλλον άπιαστα. Ένα είναι σίγουρο όμως. Είναι τελικά μόνο δικά σου...

ΣΤΡΟΦΕΣ

της Ιωάννας παύλου

Η καθημερινή ζωή ενός σύγχρονου ανθρώπου χαρακτηρίζεται από γρήγορους ρυθμούς σε όλες τις πτυχές της ζωής του. Να τελειώσει γρήγορα την δουλειά του, να φύγει γρήγορα από την οικογενειακή συγκέντρωση, να φάει κάτι στα γρήγορα. Και όταν πια έχουν σβηστεί όλα αυτά από την λίστα με τις υποχρεώσεις, ξαφνικά συνειδητοποιεί ότι η ζωή του έχει καταλήξει να είναι ένα πλήρως συγχρονισμένο ντόμινο. Και αφού πέσουν όλες οι πλάκες του ντόμινο και ολοκληρωθούν όλα όσα πρέπει να κάνει, μένει, άθελά του, άπραγος, κενός και ειρωνικά ελεύθερος να κάνει ό,τι θέλει. Η δυστυχής ειρωνεία είναι ότι στην προσπάθειά του να τα προλάβει όλα έχει μετατρέψει την ευχάριστη ενασχόληση σε υποχρέωση και έτσι, μαζί με τις πραγματικές υποχρεώσεις, σβήνει από τη λίστα και τη βόλτα με τους φίλους, τη συζήτηση με τους γονείς, τα όνειρα. Και αυτό γιατί έκανε το λάθος να βάλει χρονικά όρια στην ψυχαγωγία του και σε όλα αυτά που του προσφέρουν χαρά, βάζοντας όλα όσα απαρτίζουν την καθημερινή του ζωή, ευχάριστα και δυσάρεστα, στο ίδιο πλυντήριο. Όμως, όπως τα λευκά και τα χρωματιστά, έτσι και οι ευχάριστες και οι δυσάρεστες πράξεις θέλουν διαφορετικό χειρισμό διότι μαζί, δεν αποτελούν τον καλύτερο συνδυασμό. Τελικά, καμιά φορά το θέμα δεν είναι το τί θα κάνεις αλλά με ποιόν και πώς, όχι πάντα ο προορισμός, αλλά το ταξίδι. Έτσι, αυτό που θα πρέπει όλοι να προσπαθήσουμε είναι να αλλάξουμε ταχύτητα, να κοιτάξουμε τι υπάρχει στο τοπίο και να πάρουμε πιο μαλακά τις στροφές, γιατί καμιά φορά η ομορφιά της ζωής κρύβεται στις στροφές που βιαζόμαστε να προσπεράσουμε.

Χειμωνιάτικη Πασχαλιά του Κωνσταντίνου Μπίσαλα (ΠΕ01)

Χριστούγεννα 2009!! Του χρόνου θα είναι 2010, πέρυσι 2008 και πάει λέγοντας... Κάθε χρόνο ομιλίες περί ειρήνης, περί εξάλειψης της πείνας και πάλι τα ίδια.

Βαρέθηκα πια τα λόγια (και τα δικά μου), βαρέθηκα τις υποσχέσεις όλου του κόσμου για καλύτερη ζωή, για καλύτερες μέρες.

Όμως είναι Χριστούγεννα! Φώτα, φώτα, φώτα!!! Στολίδια, δώρα, τραγούδια, δέντρα στολισμένα και κάλαντα.

Όρες-ώρες σκέφτομαι ότι κάνουμε Χριστούγεννα χωρίς το Χριστό, χωρίς δηλαδή αυτόν που γιορτάζει και κάπου εκεί χάνεται το νόημα τους. Φανταστείτε την εικόνα της Γέννησης χωρίς Αυτόν. Όλα όσα προανέφερα (στολίδια, κ.λ.π.) είναι τα γύρω-γύρω από τη φάτνη.

Αλλά ας αφήσω τον καθένα να τα νοιώσει όπως του αρέσει και ας θυμηθώ κάτι από τη παιδική μου ηλικία. Πολλά χρόνια πριν, όταν ήμασταν πιτσιρικάδες πηγαίναμε πριν ξημερώσει στον κοντινό ναό για τη χριστουγεννιάτικη θεία λειτουργία και επιστρέφαμε το ξημέρωμα στο σπίτι χαρούμενοι χωρίς να μπορούμε να προσδιορίσουμε το γιατί.

Κάτι μας γέμιζε από αυτήν την ατμόσφαιρα. Θυμάμαι πως τα μεγαλύτερα παιδιά έλεγαν τα κάλαντα από το βράδυ μέχρι το πρωί. Τότε οι μεγάλοι δεν έδιναν χρήματα, αλλά έβαζαν στα ψάθινα καλάθια που κρατούσαν τα παιδιά αυγά, κουραμπιέδες, γλυκά, καραμέλες και

ότι καλούδια είχαν. Δεν υπήρχε άνθρωπος που δυσανασχετούσε στο χτύπημα του κουδουνιού. Σήμερα επικρατεί η φράση: «Μας τα είπαν άλλοι!»

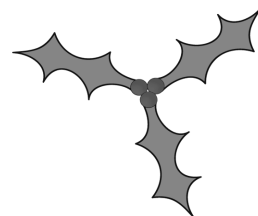
«σήμερα επικρατεί ένα αόριστο πνεύμα των Χριστουγέννων»

Ξεχνάμε πως ο «άλλος» είναι ένα άδολο παιδικό προσωπάκι και όχι οι λογαριασμοί, οι τράπεζες, ο ταχυδρόμος. Τα θυροτηλέφωνα και ειδικά αυτά με κάμερα καθορίζουν ποιος θα μπει και ποιος όχι. Η τεχνολογία έτοιμη να διώξει αυτές τις ψυχούλες που ψάχνουν για γύρη όπως οι μέλισσες. Σήμερα επικρατεί η φοβία για τους μετανάστες ενώ ο Χριστός που τιμούμε ήταν μετανάστης! Τι ειρωνεία! Τι ψευτοευσέβεια!

Σήμερα επικρατεί ένα αόριστο «πνεύμα των Χριστουγέννων» μαζί με τον κόκκινο παππούλη της coca-cola που θέλουν να μας πλασάρουν ως Αϊ-Βασίλη. Λες και όλα αυτά είναι μια γιορτή.

Άλλο όμως είναι τα Χριστούγεννα με το υπερβολικά τιμητικό γεγονός για την ανθρωπότητα να παίρνει σάρκα και οστά ο Θεός για να ανυψώσει την ανθρώπινη φύση και άλλο το πνεύμα των Χριστουγέννων. Άλλο ο κόκκινος παππούλης (χο, χο χο!) και άλλο ο Άγιος Βασίλειος που είναι πρότυπο παιδείας και ελεημοσύνης. Από ότι θυμάμαι Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία και όχι από τη Φινλανδία...

Καλά και ειρηνικά Χριστούγεννα και ευτυχισμένο με περισσότερη δημιουργικότητα το νέο έτος!

Σχολικές δραστηριότητες 2009

- Εξαήμερη εκπαιδευτική εκδρομή μαθητών της Β' και Γ' Λυκείου στο CERN της Γενεύης και το Πολυτεχνείο EPFL της Λωζάνης.
- Εκπαιδευτικές επισκέψεις στα μουσεία Κυκλαδικής Τέχνης, Βυζαντινό και Μπενάκη των Α', Β', Γ' τάξεων αντίστοιχα.
- Επίσκεψη της Α' τάξης στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.
- Εβδομήντα βιβλία δανείστηκαν το φθινόπωρο οι μαθητές από τη βιβλιοθήκη του σχολείου μας!

ανεστραμμένο αρνητικό

Ήταν το αγόρι που δεν μεγάλωσε ποτέ.

Ο Πήτερ-Παν καθόταν στα βράχια. Πότε –πότε μια γοργόνα θα ξεπρόβαλλε απ' την λιμνοθάλασσα χαμογελώντας σαρκόνια με βλέμμα βαθύ, σκοτεινό και παιχνιδιάρικα δόλιο, ρίχνοντάς του νερό στο πρόσωπο. Τα μάτια του ομίχλιασαν σαν βροχή καθώς ο μελανός μαύρος ουρανός έπεσε στο έδαφος.

Μια συνηθισμένη σκηνή σε ένα ασυνήθιστο μέρος.

Αφαιρώντας το χόμα κάτω απ' τα νύχια των δαχτύλων του, ο Πήτερ-Παν προσπάθησε να πνίξει την ανάγκη να κλάψει. Η πίεση των δακρύων στις κόγχες των ματιών του τον ανάγκασε να τα τρίψει με τις παλάμες του. Μία αίσθηση déjà-νυ του θύμιζε πόσο πάντα ήθελε μία μητέρα.

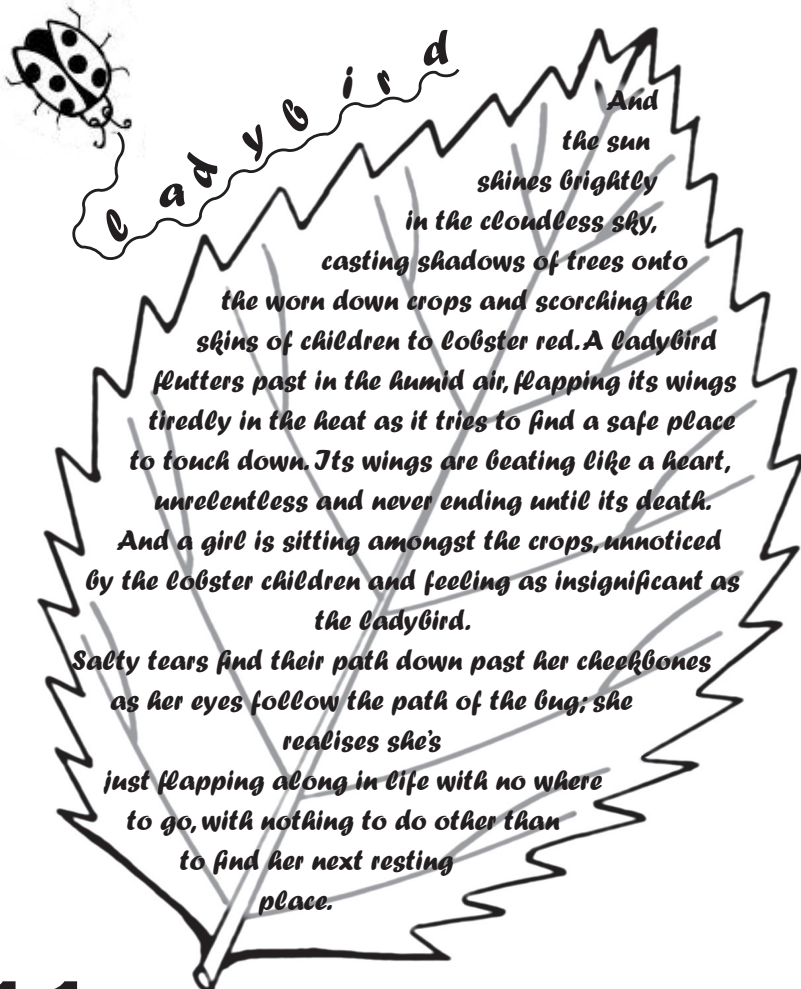
Ο ήλιος μεταμφιέστηκε στον ορίζοντα στέλνοντας σκιές να χορέψουν στο πρόσωπό του. Κύματα έβρεχαν τα πόδια του τώρα καθώς ανέβαινε η παλίρροια και το κρύο νερό έστειλε ανατριχίλες στο γυμνό του δέρμα. Παραμερίζοντας μία χρυσή τούφα μαλλιών απ' το πρόσωπό του ο Πήτερ-Παν στράφηκε στην μικροσκοπική φηγούρα που ισορροπούσε στον ώμο του.

«Τίποτα από αυτά δεν είναι πραγματικό Τίνκερμπελ!»

«Η ίσως να μην είμαστε εμείς πραγματικοί Πήτερ».

Ο ήχος ενός μπουμπουνητού έσπασε την αρνητικά φορτισμένη ατμόσφαιρα ενώ αμέσως μετά ακολούθησε μια αστραπή. Το πρόσωπο του γυάλισε γκριζό λίγο πριν βυθιστεί ξανά στο σκοτάδι. Ο Πήτερ-Παν εξαφανίστηκε.

Ένας ανεστραμμένος Πήτερ-Παν πάνω στο αρνητικό φίλμ της χώρας του Πότε στην οποία ήταν για πάντα γέρος...

~~7 YEARS~~
~~9 MONTHS~~
~~8 DAYS~~

*She stared at the wall.
Blue paint, pale and dry.
Smudged here and there with dirt. A pen mark; a poster,
unevenly hung.
The cool sheet pulled over her
shoulder left her feeling naked.
All alone in the night.
His hands were once there,
Warm on her waist, gently
brushing her hair from her eyes,
pulling her against him. They
shared their lives, their hopes
and their dreams, their love and
their bed.
The one thing they didn't share
was their death.*

ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΤΟΥ ΕΣΤΙΛΑΖΩ ΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ mp3-player ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΜΠΝΕΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΚΟΥΓΑΜΕ ΤΗΝ ΏΡΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ, ΑΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΝ!
ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΛΙΛΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

φυσική Help των Beatles (όλοι χρειαζόμαστε λίγη βοήθεια εδώ...)

αγγλικά «abc» από Jackson Five

άλγεβρα «2+2=5» Radiohead

δίκαιο «hard rock hallelujah» των Lordi (θα σας κρατήσει σίγουρα ξύπνιους!)

ιστορία «Ιστορία μου αμαρτία μου» της Ρίτας Σακελλαρίου

λογοτεχνία αν δε σας ταξιδεύει το κείμενο δοκιμάστε το «Imagine» του Lennon

χημεία κομμάτια των My Chemical Romance

γεωμετρία «Η ζωή μου κύκλους κάνει» της Χαρούλας Αλεξίου

γυμναστική «i will survive» της Gloria Gaynor

τεχνολογία «bob ο μάστορας όλο μαστορεύει, παντού τα καταφέρνει!»

αστρονομία «Η γη και η σελήνη» της Δέσποινας Βανδή

ψυχολογία «Ερωτευμένοι σχιζοφρενείς» από τις Τρύπες

θρησκευτικά «God's away on bussiness» του Tom Waits

βιολογία «Girlfriend in a coma» των Smiths

